

Мамо рідна, хай святиться ім'я твоє

Як добре нам жити і знати,
вірити, друзі, весь час,
Що кращого слова, як мама,
Немає у світі для нас.
Воно, мов зоря світанкова,
Як хліб і людська доброта,
Як мова твоя колискова,
Як доля і правда свята.
Із ним веселіше нам жити,
Бо матір'ю в ріднім краю
Назвали дорослі і діти Вітчизну любиму свою.

Ведуча. Мама, мамочка, матуся... Скільки ніжності, тепла і любові у цьому слові, що називає людину, яка для всіх найближча, найдорожча, найрідніша.

У травні, коли прокидається від сну природа, коли дзвенить у блакиті пташиний спів, теплий весняний вітер приносить свято Матері.

Ведучий. У кожній країні свято Матері відзначають давно. Щасливі ми, що воно прийшло, нарешті, і на нашу землю. Хай вічно живуть наші мами, а ми, діти, завжди залишатимемося перед ними в боргу.

Мама — основа всіх основ. Вона народжує і виховує дитину, плакає, оберігає від біди і горя. Мама турбується увесь вік за дитину, проймається її болем на відстані.

Звучить пісня "Мати, наша мати".

Ведуча. Слово "мама" росте разом з нами тихо, як тихо ростуть дерева, сходить сонце, розцвітає квітка, як тихо світить веселка і гладить по голівці рідна рука. Зі звуку-сльозинки народжується на світ святе слово "мама", яке вимовляє дитина. Але цю мить не вловити, як і не вловити того дня, коли

вперше над колискою нахилилась мати. Це мить і це вічність, бо мама живе з нами вічно.

Земля дочекалась і рясту, і сонця, і цвіту.

Душа, мов калина, росте і цвіте від тепла,

Нічого не треба, нічого не хочу від світу

Лишень аби мати на білому світі була.

Я часто ночами згадую знов

Дитинства сполохану казку.

Спасибі вам, мамо.

Спасибі вам, мамо, за вічну любов

І щедрю незміряну ласку.

Схилялось над ліжком привітне чоло,

Дрімали натовлені очі...

Спасибі вам, мамо, спасибі вам, мамо,

за ваше тепло

І довгі недоспані ночі.

Нагороджений я любов'ю —

Хай святиться повік ім'я!

Зичу доброго вам здоров'я,

Берегине, нене моя!

Ведучий. "Мама" — це перше слово немовляти.

"Мама" — це останнє слово вмираючого на полі бою солдата.

"Мама" — це горнятко теплого молока, це запашний шматок пшеничного

хліба, це і розповідь про предків, це і мамина наука: "Будь добрим до людей, і люди будуть добрі до тебе"...

Є немало мам на світі,

Мами добрі, мами світлі.

Та одна є наймиліша,

Хто така? Скажу вам я — .

Рідна матінка моя.

Можна у світі чимало зробити:

Перетворити зиму на літо,

Можна моря й океани здолати,

Гору найвищу штурмом узяти.

Можна пройти крізь пустелі і хащі...

Тільки без мами не можна нізачо,

Бо найдорожче стоїть за словами:

В світі усе починається з мами!

І коли згрубіла ваша мова,

їй здобудьте ласку із грудей,

Бережіть її від злого слова,

Бо найглибші рани від дітей.

Мати піде, в серці лишить рану

— Всохне корінь твій і верховіть.

— Заклинаю: бережіте маму! Діти світу, матір бережіть!

Учениця читає вірш "Ех, талант".

Ех, талант — гіркий полин,

Туга удовина.

Був у мами один син,

Золота дитина.

Доглядала, як могла,

Рук не покладала.

А подався із села —

В гості виглядала.

Але син — не поспішав їхати додому.

Жив собі й не сумував —
Добре молодому.
Ні кола, ні двора,
Ні дітей, ні жінки,
Від Амуру до Дніпра
Воленька та й тільки.
Та сумна балада ця:
Не дождалась мама,
Наздогнала молодця
Вістка-телеграма.
Він зібрав її в кулак,
Ледве стримав сльози,
І поніс його літак
Крізь сніги й морози.
Увійшов у рідний дім:
Люди. Плач. Родина.
І постала перед ним
Чорна домовина.
Він незграбно шапку зняв,
Він схилив коліна,
Він невтішно заривав,
Як мала дитина.
Але що тепер плачі,
Совісті докори.
Син посивів уночі ,
У думках і горі.
І померла тільки з ним
Та його провина.

Був у мами один син,
Золота дитина.

Пісня "Росте черешня в мами на городі".

Ведуча. Мама — всьому початок. Мама — берегиня роду людського.
Незмірну любов, ласку, ніжність і тепло дарує вона своїм дітям, оберігаючи їх і дім. Її святою завжди називали. Мама народжувала дитину, співала їй пісень, вчила добру і любові, навчала охайності, працьовитості.

Недаремно в народі кажуть: "Яка мама, така й доня".

Ведучий. Мама наказувала доні: "Тримай хаточку, як у віночку, і рушнички вишиті на кілочку. Тримай відерця чистенькі і водиці повненькі". Споконвіку славились українські дівчата і жінки — чепурні, роботящі, добрі й привітні.

Пісня "На зорі мене, мамо, збуди".

Ведуча. Все прекрасне в людині — від променів сонця і від молока матері.
У всіх піснях і заклинаннях бачимо матір — на зорях. І сама вона давно стала зорею незгасною, що світить звідусіль. Адже тільки мама залишиться символом рідного дому.

Недаремно найсвятіші на землі слова жіночого роду: земля, Україна,
Вітчизна.

Пісня лунає по всій Україні —

Матусине свято прийшло до нас нині.

Щиру подяку ми неньці складаєм,

Здоров'я і щастя рідненькій бажаєм.

Рідна мати, Матір Божа, Мати Батьківщина —

Три цілющих вічних слова — Вся моя родина.

Перша мати — то рідненька,

Що на світ зродила,
Що пестила, доглядала,
Добра-правди вчила.
Друга мати — Україна,
Рідная землиця!
Третя мати — це Марія,
Небесна цариця.
Моя люба мати, Калиновий цвіт.
В тобі, рідна мати
Весь мій любий світ.
В тобі моє щастя,
В тобі моя ціль.
Моїм є твоє горе,
Моїм є твій біль.
Твоя світла радість
Радує й мене,
А твій жаль проймає
Й серденько моє.
Бо ж я, моя мамо,
Твоя кість і кров,
Ти мене родила,
Ти є мій покров!
Ти мене борониш
Від усіх тривог,
Най благословить тебе
З неба Господь, Бог!

Ведуча. Велика любов до мами знайшла відображення у великій кількості звертань до неї: "мама", "матінка", "нень", "ненька", "матуся", "мамуся", "мамочка" — часто зі словами "рідна", "рідненька".

Ведучий. А ось як у прислів'я увійшов образ мами:

Шануй батька й неньку, буде тобі скрізь гладенько.

Нема того краму, щоб купити маму.

Матері ні купити, ні заслужити.

Добре й неньці, як дитина в славі.

Який кущ, така й калина,

яка мати, така й дитина.

Нема цвіту білішого, як цвіт на калині,

нема в світі ріднішого, як мати дитині.

Ведуча. Без мами немає життя на землі. Саму землю ласкаво називають "земля-мати".

Маму мають не тільки діти, звірята, але навіть і рослини. Поширеним був в Україні переказ про квітку сон.

Ведучий. У всіх квіток є своя мати. Тільки в сон-трави не рідна мама, а зла мачуха. От ще тільки сніги почали танути, а вона вже прийшла, розбудила його: "Вставай, сонливий та дрімливий, уже всі квітки цвітуть, один ти спиш!" От він схопився і відцвів раніш за всіх, ніхто його краси й не побачив.

Багато народних назв рослин пов'язано зі словом "мама": материнка, мати-й-мачуха, материні сльози.

Ведуча. Материнство — це нескінченність людського роду. Кожна мати, народжуючи дитину, сподівається, що вона буде кращою за неї, тому намагається передати їй свої знання і вміння.

Мама!

Найдорожче слово в світі!

Де б не був ти,
Що б ти не робив,
Та вона твій шлях завжди освітить
Ніжним серцем,
Відданим тобі.

В дні сумні
Та в дні на щастя щедрі
Мама буде у житті твоїм,
Тож живи, як мама,
Щиро й чесно,
І, як мама, лиш добро твори.

Ведучий. Це один із тисячі віршів, присвячених поетами матерям.

Найніжніші, найсокровенніші, найкращі слова ми бережемо в своїй душі для мам.

Немає любові сильнішої від материнської, немає ніжності ніжнішої від ласки і клопотів материнських, немає тривоги тривожнішої від безсонних ночей і незімкнутих очей материнських. Людство існує тільки тому, що існує материнська любов.

Немає нічого святішого і безкорисливішого, ніж любов матері.

Привіт тобі, кохана нене,
У цей великий день!
Прийми вінок бажань від мене
І китичку пісень.

Дарунків жодних я не маю,
Ні золотих оков,
Тому до ніг твоїх складаю
Свою ніжну любов.

Ти ангел мій, що життя плаєм

Веде мене у даль,
З тобою світ для мене — раєм,
Без тебе — сум і жаль.

Ти вчиш мене, кохана мати,
Любити працю, труд,
Нечесним, підлим гордувати,
кохати рідний люд.

Ведуча. Мама! Чи є в світі слово більш прекрасне й ніжне? У мами добрі й ласкаві руки, найвірніше й найчутливіше серце — в ньому ніколи не згасє любов, воно ніколи не залишається байдужим. І скільки б тобі не було років — п'ять чи п'ятдесят, — ти відчуватимеш себе дитиною, тобі завжди потрібна мама, її ласка, її погляд.

Ведучий. Шанування матері — один з найсвятіших обов'язків людини і неоплатних боргів дітей.

Вона нас зростила, виховала, навчила добру, леліяла, любила. І як же не відплатити їй пошаною, любов'ю, ласкою і допомогою. А, власне, тільки цього на старості літ і хочуть від нас наші мами.

Чим більша наша любов до матері, тим святіше і радісніше наше життя.

Є в мене найкраща на світі матуся,
За неї до Тебе, Пречиста, молюся,
Молюся устами, молюся серденьком,
До Тебе, небесна Ісусова ненько.
Благаю у Тебе щирими словами
Опіки та ласки для любої мами.
Пошли їй не скарби, а щастя і долю,
Щоб дні їй минали без смутку, без болю.
Рятуй від недуги матусеньку милу,
Даруй їй здоров'я, рукам подай силу,

Щоб вивела діток у світ та й у люди,
Щоб нами раділа, пишалась усюди:

За це я складаю в молитві долоні
До тебе, Царице, на сонячнім троні.

Пісня "Пресвята Діво".

Ведуча. Проминуть роки. Мов лелеки у вирій, розлетимось ми з теплого
маминого гнізда. Та щасливої погожої днини збере нас, мов чайка чаєнят,
матуся до рідної світлиці. І защебече, заговорить, заплаче мамина пісня у
наших серцях.

Ведучий. Озветься вона червоною калиною в лузі, стрункою тополею в полі,
кучерявою вербою над водою, білокорою берізкою, вишневим цвітом,
солов'їною мовою, пахучістю трав. І де б ми не були, нехай завжди до нас
прилітають легкокрилі лебеді материнства.

І мати молода, і сонце юне, І в неї на колінах немовля, В прозорому повітрі,
наче струни, Гудіння оксамитного джмеля.

Прислухаюсь — співає колискову, Не знаєш, чи дитині, чи собі... І мати
молода, і юне слово, І яблуні у вранішній журбі.

Для мене багато не треба, Щоб ласку і добрість пізнати; Лиш просвіток
рідного неба Та затишок рідної хати.

Та житнього хліба шматок, Та цвіту, що сяє калиною, Та іскру краси твоїх
дочок, Чорнявих царівен, Украйно. Лиш латочку рідного неба Та матері
лагідне слово...

Звучить "Пісня про маму" Бориса Олійника.

Ведуча. Вертаючи з віддалених країв Після тривожних мандрів і розлуки,
Цілуймо руки наших матерів, Натруджені й ласкаві рідні руки!

Ведучий. Ніщо не вічне, вічні матері... Уже й тоді, як нікому стрічати, Допоки
сонце сяє нам вгорі, У кожного живе у серці мати.

Пісня "Мамина вишня".